

Przedstawiciele najwyższych władz resortowych i miejskich w Kieleckich ZWP

24 czerwca przebywał w naszym zakładzie tow. **Józef Kardys** wiceminister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. Gościowi towarzyszyli: dyrektor Zrzeszenia „Papier” **Romuald Gorszwa**, I sekretarz Komitetu Miejskiego tow. **Zdzisław Skowron**, sekretarz ekonomiczny Komitetu Miejskiego tow. **Ryszard Sima** oraz zastępca kierownika Wydziału Społeczno-Rolnego Komitetu Wojewódzkiego tow. **Eugeniusz Bobrowski**. Dostojni goście zwiedzili wszystkie wydziały produkcyjne naszego zakładu, żywo interesując się problemami naszego przedsiębiorstwa. Minister **Józef Kardys** rozmawiał z wieloma pracownikami dopytując się o ich problemy, warunki pracy, wymagania socjalne. W centrum uwagi znalazły się także problemy związane z asortymentem produkowanych wyrobów, ich jakością, szatą graficzną, funkcjonalnością. Goście podkreślali, że nasz zakład

jest jeden z najnowocześniejszych w kraju może poszczycić się wieloma osiągnięciami. Dobre opanowanie trudnych technologii, wysoka jakość, pomimo trudności surowcowych, produkowanych wyrobów — wszystko to decyduje o tym, że jesteśmy zaliczani do przodujących zakładów w branży papierniczej.

Nasi goście, zwiedzając zakład, wiele uwagi poświęcali sprawom socjalnym oraz warunkom bezpieczeństwa i higieny pracy. Interesowali się również bieżącą realizacją planu, zaopatrzeniem surowcowym, gospodarką materiałową.

Po zwiedzeniu zakładu, goście spotkali się z grupą pracowników naszego zakładu. Spotkanie to miało miejsce w ZKK „Rulon”, gdzie minister **Kardys** odpowiadał na liczne pytania zadawane przez pracowników KZWP. Pytania te

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

K GŁOS Papiernika

Organ Załogi Kieleckich ZWP

NUMER 4 (170)

29 LIPCA 1982 R.

ROK IX

Ogólne zebranie członków partii

Jeden z licznych wniosków jakie zgłaszają w trakcie zebrań partyjnych członkowie poszczególnych organizacji dotyczył ogólnego zebrania wszystkich członków zakładowej organizacji partyjnej. Zgodnie z postulatem zebranie takie (pierwsze w tej kadencji) odbyło się 7 lipca. W zebraniu wzięli udział także sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR tow. **Jarosław Motyka** oraz II sekretarz Komitetu Miejskiego partii tow. **Marek Wojtasiewicz**. Ogólne zebranie partyjne w KZWP odbyło się pod hasłem: „Partia jest silna aktywnością swoich członków”.

Od tematu zawartego w haśle rozpoczęło się też zebranie. Tow. **Mirosław Woźniak** scharakteryzował bowiem problemy z jakimi występują członkowie partii w czasie zebrań. Świadczą one o wszechstronnym zainteresowaniu członków partii zagadnieniami jakimi żyje zakład i cała załoga. Problemy te zawarte we wnioskach przekazane zostały kierownictwu administracyjnemu do realizacji. Właśnie stopień realizacji tych wniosków scharakteryzowany został przez II sekretarza KZ PZPR tow. **Mirosława Woźniaka**. Ponieważ o tych sprawach piszemy na bieżąco bardzo szeroko, w tym miejscu podkreślę tylko, że wnioski te w przeważającej

mierz zostały zrealizowane. W realizacji znajduje się obecnie 6 wniosków.

Referat egzekutywy dotyczący działalności zakładowej organizacji partyjnej wygłosił I sekretarz KZ PZPR tow. **Leszek Janczyk**.

Obecna kadencja — powiedział na wstępie tow. sekretarz — należała do najtrudniejszych chyba w okresie kilkunastu minionych lat. Różne względy, a najczęściej presja psychiczna spowodowały, że nie wszyscy członkowie partii przyjęli postawy godne członka partii. 46 byłych członków organizacji oddało legitymacje. 34 osoby zostały skreślone z różnych przyczyn, 6 pracowników KZWP wydalone z partii. Jest to smutny bilans, ale działania tego typu były konieczne. By partia mogła bowiem działać skutecznie, trzeba było oczyścić jej szeregi.

Organizacja zakładowa powiększyła się natomiast o 8 towarzyszy, którzy przyszli do naszego zakładu z innych organizacji, przyjęto także w okresie od grudnia ubiegłego roku 5 kandydatów. Obecnie upartyjnienie wśród załogi wynosi 12 procent, z tym, że najwyższe jest w administra-

cji, a następnie wśród pracowników transportu samochodowego.

Pomimo ubytku członków — podkreślił sekretarz **Leszek Janczyk**, nasza zakładowa organizacja partyjna zdolna jest do inspiratorsko-kontrolnej działalności. Członkowie partii takie działania przejawiają właściwie we wszystkich oddziałowych organizacjach. Aktualnym zadaniem całej załogi, a więc i członków partii jest należyte wdrażanie w zakładzie reformy gospodarczej. W wielu przypadkach, w wielu komórkach organizacyjnych trud tłumaczenia i wyjaśnienia zasad reformy i korzyści z niej wypływających wzięli na siebie właśnie członkowie partii. Jest to jednak zadanie bardzo trudne i dlatego działalność tego typu jeszcze nas nie satysfakcjonuje, stale ją bowiem usprawniamy.

Na uwagę zasługuje fakt, że generalnie rzecz biorąc uległ w przedsiębiorstwie styl pracy. Jest to również duża zasługa członków partii, którzy starali się wypracować metody zmian, a następnie realizują wydane w tym względzie zarządzenia dyrektora.

Zagadnienie to łączy się ze sprawą kontaktów kierownictwa zakładu z załogą. System spotkań nie jest jeszcze doskonały, niemniej temu zagadnieniu wiele obecnie poświęca się czasu — zarówno ze strony dyrekcji i organizacji partyjnej.

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

W ślad za wnioskami z przeglądu „Wiosna 82”

W poprzednim numerze pisaliśmy o wnioskach z przeprowadzonej kontroli warunków pracy — „Wiosna-82”. Obecnie na ten temat ukazało się polecenie służbowe dyrektora naszego zakładu. Polecenie to ukazało się łącznie z „harmonogramem realizacji wniosków” i wiążącymi terminami ich wykonania. Odpowiedzialnością za realizację wniosków obarczeni zostali dyrektorzy resortowi. Oni także sprawują nadzór nad realizacją.

A oto ważniejsze polecenia ich terminy realizacji: wnio-

sek 21 mówi o naprawie przeciekających dachów — termin realizacji przypada na koniec roku 1982. Odpowiedzialny za wykonanie jest Główny Mechanik. Mamy więc nadzieję, że już w przyszłym roku ciekące dachy nie będą niszczyły surowca i utrudniały pracę ludziom zatrudnionym w Wydziale P-1, P-2 i P-3.

Także ubikacje i sanitariały, w tym również pokoje higieniczne dla kobiet, będą odpowiednio wyposażone i od-

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

38 rocznica wydania Manifestu PKWN

22 LIPCA miją 38 rocznica wydania jednego z najważniejszych dokumentów — Manifestu PKWN.

Dokument ten zawierał wiele istotnych wówczas deklaracji. Zresztą sprawy poruszone w Manifestie były ważne nie tylko w chwili tworzenia się państwa polskiego i mają obecnie nie tylko wartość historyczną. Na zawartych w tym dokumencie sprawach tworzone były przez dziesiątki lat modal państwa socjalistycznego.

Manifest PKWN z całą mocą podkreślał, że ziemia należy do chłopów. To na pozór oczywiste stwierdzenie nie było tak proste jak dzisiaj pojmowane. Reforma rolna nie mogła być przeprowadzona przez szereg lat, chociaż z koniecznością takiego zabiegu w ogólnym zarysie zgadzał się rząd przedwojenny. Próby realizacji reformy gospodarczej przed wojną przebiegały zbyt wolno i nie bez wielkich przeszkód.

Manifest PKWN nie obiecywał — dokument ten stwierdzał że nowo powstające państwo polskie daje ziemię chłopom na własność. W nowym ustroju, w nowych wa-

runkach reforma gospodarcza też nie przebiegała gładko. Jej realizacja kosztowała życie i zdrowie tysięcy ludzi, którzy walczyć musieli i to z bronią w ręku z przeciwnikami nowego ustroju.

Manifest Lipcowy zapowiadał także nacjonalizację przemysłu, a więc zmianę statusu setek tysięcy mieszkańców miast — robotników i ich rodzin. I ta zapowiedź została w pełni zrealizowana. Zapowiedź ta stała się podstawą do budowania nowoczesnego przemysłu. To właśnie te pierwsze oświadczenia zdecydowały o tym, że obecnie kraj nasz jest uzbrojony w nowoczesne maszyny zdolne do produkcji najwyższej jakości wyrobów. Niestety nie potrafiliśmy się ustrzec w ciągu tych 38 lat sytuacji niesprzyjających rozwojowi, hamujących także rozwój przemysłu. Stąd dzisiejsza sytuacja kryzysowa i ogromne kłopoty. Kłopoty te wynikały z różnych błędów. Sami jednak przekonujemy się, że kryzys można pokonać. Musimy go pokonać by ponownie wejść na drogę szybkiego rozwoju i poprawy warunków życia społeczeństwa, zgodnych z wizjami zawartymi w Manifestie.

Należy podjąć decyzję

W naszym przedsiębiorstwie działa pięcioosobowa komisja, której zadaniem jest przeprowadzenie rozmów z chłopami-robotnikami. Rozmowy te mają na celu samookreślenie się w zawodzie osób, posiadających gospodarstwa rolne powyżej 4 ha i pracujących w KZWP. Komisja, której przewodniczy kierownik Działu Spraw Osobowych i Szkolenia Zawodowego, **Teresa Wojciechowska**, została powołana przez dyrektora naczelnego KZWP. W tej sprawie napłynęło do zakładu pismo wojewody, kieleckiego, w którym podkreśla się rolę i znaczenie realizacji wniosków zmierzających do produkcyjnego wykorzystania ziemi, lasów i rozwoju rodzimych gospodarstw indywidualnych.

(ld)

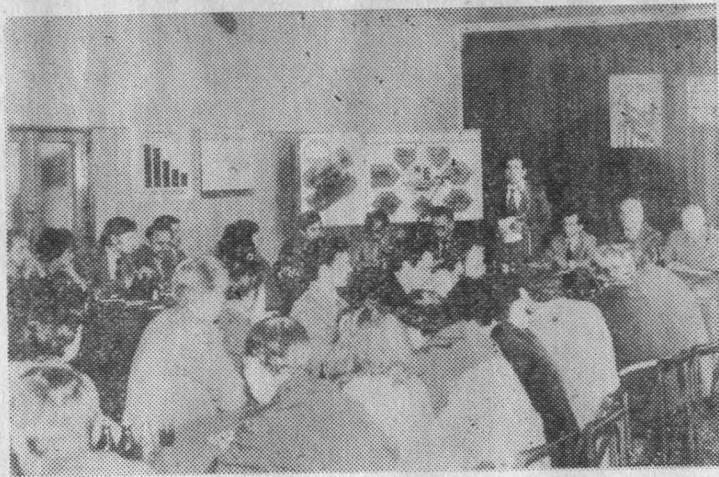
Pierwsze listy i podziękowania

Zaledwie dzieci naszych pracowników zdążyły zjechać na miejsce, gdzie odpoczywać będą na koloniach letnich zorganizowanych przez Dział Socjalny — już otrzymaliśmy od nich pierwsze informacje. Informacje i podziękowania.

Podziękowania przekazane zostały do zakładu za pośrednictwem kierownicy, który dzieci zawiadł do Jastrowia, a skierowane są one pod adresem dyrekcji zakładu i pracowników Działu Socjalnego. Dzieciom w Jastrowiu bardzo się podoba i w związku z tym bardzo dziękują za trafny dobór miejsca wypoczynku.

Ponadto dzieci z kolonii, z pierwszego dnia pobytu w Jastrowiu, przesyłały do swoich rodziców listy z opisem tego, z czym się w tej miejscowości spotkały. Mamy nadzieję, że w listach także chwala sobie miejscowość i warunki wypoczynku w hotelu „Orzeł”.

Miejmy nadzieję, że wypoczynek dzieci będzie udany.

Ogólne zebranie członków partii

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

W pierwszym okresie, po wprowadzeniu stanu wojennego, dotkliwie odczuwała załoga bark związków zawodowych. Problem ten rozwiązany został jeszcze w styczniu przez powołanie Komisji Socjalno-Bytowej. Później nieco, powołano jeszcze 4 komisje. Wszystkie one działają należycie, a ocena działania tych komisji przeprowadzona w trakcie jednej z egzekutyw wypadła pomyślnie. Nadszedł już także czas — powiedział tow. Leszek Jan-

czyk — by wznowić działalność samorządu pracowniczego. Kierownictwo zakładu, zgodnie z istniejącą praktyką, może wystąpić do stosownych władz o pozwolenie na wznowienie takiej działalności. Przedtem jednak sprawę tę musimy dokładnie przedyskutować na zebraniach we wszystkich wydziałach i oddziałach produkcyjnych. Jest to bowiem sprawa pierwszoplanowej wagi, zwłaszcza, kiedy chcemy by załoga aktywnie w tym dziele uczestniczyła.

W dalszej części swojego wystąpienia tow. Leszek Janczyk mówił o konieczności poprawy stosunków międzyludzkich w zakładzie, konieczności uaktywnienia członków ZSMP oraz pomocy młodzieży udzielonej w tym względzie. Kończąc wystąpienie I sekretarz KZ PZPR podkreślił rzecz bardzo wielkiej wagi, a mianowicie to, że współpraca zakładowej organizacji partyjnej z dyrekcją przedsiębiorstwa układa się bardzo dobrze. Jest to ważne zagadnienie, bowiem obecnie jednomyślność taka jest budująca i w konsekwencji powinna przynieść wiele pożytku dla całej załogi.

Czesław Chałat

Wszyscy
świadczymy
na NFOZ

Doroła Wolska

nie tym, którzy chcą wykorzystać te materiały przy budowie lub modernizacji domków, urządzaniu mieszkań.

Część osób, które napisały podania z prośbą o odsprzedaż niektórych materiałów budowlanych, zrezygnowała z ich zakupu po obejrzeniu ich; nie wszystkim również odpowiada cena pewnych materiałów. Były one, na przykład deski dębowe, w bardzo złym stanie, natomiast cena kształtowała się w granicach kilku tysięcy złotych. Ceny innych materiałów nie były zbyt wygórowane. Przykładowo za wannę kupującą zapłacił 1844 złote, umywalkę — 510 złotych, za dwa dzieciska pustaków kominkowych nieco ponad 300 złotych.

Sprzedaż zbędnych i nadmiernych materiałów budowlanych umożliwiła wielu naszym pracownikom kupno materiałów niezbędnych przy budowie domu, czy modernizacji mieszkania. Była to z pewnością rozsądna i pożyteczna dla pracujących w naszym zakładzie ludzi inicjatywa dyrekcji przedsiębiorstwa.

Pomoc dla działkowiczów

Nasze przedsiębiorstwo dysponowało materiałami budowlanymi zbytnimi i nadmiernymi, które zakwalifikowane zostały w ubiegłych latach dla potrzeb prowadzonej budowy domków na osiedlu Podkarczówka. Zdecydowano, że materiały te zostaną przekazane do sprzedaży pracownikom po cenach detalicznych.

Na informację o takim, jak powyżej brzmieniu, do Działu Zaopatrzenia i Ogólnotechnicznego KZWP napłynęło blisko 80 podań w sprawie kupna takich materiałów, jak pustaki, parapety lastriku, drzwi, wrota, okna balkonowe, kuchenki gazowe, wanny, glazurę krawędziaki, parkiet. Podania te rozpatrzyli członkowie Zakładowej Komisji Socjalno-Bytowej. Rozpatrywano ich zasadność, odrzucono część podań, w których wyszczególnione ilości materiałów wskazywały, iż składający podanie zamierza je sprzedać. Uzgodniono wreszcie, że przeznaczone przez zakład do sprzedaży materiały budowlane sprzedawane będą tym pracownikom którzy mają działki, ewentual-

„Wiosna 82“

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

dane do użytku już w lipcu i sierpniu. Odpowiedzialnymi za wykonanie tego polecenia są kierownicy poszczególnych wydziałów.

Wszystkie roboty przy hotelu pracownikom mają być wykonane do października, ma odbywać się na bieżąco, odkurzenie systematyczne hal instrukcje stanowiskowe bezpośrednio przeprowadzania remontów ma opracować Główny Mechanik do końca roku itp., itp...

Wydaje się, że nareszcie zajęto się tymi sprawami poważnie. Świadczą o tym i terminy i dobór wykonawców. A to, że nadzór nad wszystkimi 62 wnioskami sprawują dyrektorzy jest już dostateczną rękojmią prawidłowego ich wykonania.

(ma)

Przedstawiciele władz resortowych i miejskich w KZWP

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

oscylowały wokół problemów związanych z zaopatrzeniem surowcowym KZWP, systemem wdrażania reformy gospodarczej w naszym zakładzie, z trudnościami z zaopatrzeniem, a także sprawami dalszego rozwijania zakładowego budownictwa mieszkaniowego. Także decyzją Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego przyznano odznaczenia resortowe, które wręczono na czwartkowym spotkaniu. Otrzymali je wyróżnia-

jący się w pracy zawodowej i społecznej pracownicy naszego zakładu: **Stefania Ziach, Andrzej Brzezina** oraz **Wiesław Morengiel**.

Spotkanie i wizytę ministra Kardysia zakończono w zakładowym ośrodku wypoczynku sobotnio-niedzielnego w Bobrzy, który to ośrodek zwiedził minister zapoznając się ze stanem zaawansowania prac adaptacyjnych terenu dla potrzeb załogi.

(ma)

Zacieśnianie kontaktów

Odbyło się pierwsze z cyklu spotkań Dyrektora Naczelnego przedsiębiorstwa ze średnim dozorem technicznym. Podobne spotkania miały już miejsce w naszym zakładzie, z tym że odbywały się one w ramach działającego kiedyś Klubu Mistrza i uczestniczyli w tych spotkaniach mistrzowie. Obecnie kierownictwo zakładu uznało, że spotkania tego typu należy prowadzić systematycznie oraz rozszerzać je. Oprócz bowiem mistrzów w spotkaniach biorą udział brygadziści.

Założeniem tych spotkań i celem jest przyspieszenie przepływu informacji z „dołu” do „góry” i oczywiście odwrotnie. Ważną jest bowiem rzeczą, gdy o kłopotach pracowników w danym wydziale dowiadują się członkowie dyrekcji z tak zwanej pierwszej ręki. Natomiast wszelkie zarządzenia i postanowienia kierownictwa zakładu szybciej dotrą i lepiej będą przestrzegane, gdy zostaną bezpośrednio omówione i lepiej zrozumiane przez tych pracowników, których zadaniem jest te polecenia realizować.

Jak już wspominałem, spotkania tego typu odbywać się będą systematycznie. Z treścią tego o czym dyskutowano zapoznamy czytelników w następnym numerze gazety.

Co może grozić reformie

Pierwsza faza wprowadzania reformy gospodarczej w Polsce jest bardzo skomplikowana i pełna zagrożeń. Sprawa o podstawowym znaczeniu dla przełamania tych zagrożeń jest walka o szersze rozwinięcie działania mechanizmu reformy w kierunku uruchomienia inicjatywy i pomysłowości przedsiębiorstwa na polu zastępowania surowców importowanych, oszczędności surowców oraz wykorzystania surowców oraz wykorzystania surowców wtórnych.

W obecnej sytuacji wymaga to również doprowadzenia do świadomości społecznej rzeczywistej grozy sytuacji gospodarczej oraz uzyskania akceptacji społecznej dla niunikcyjnych działań wynikających z tej sytuacji, zmiany postawy totalnej negacji, przyjmowanej zwłaszcza przez młodzież.

Powodzenie lub niepowodzenie reformy gospodarczej zależy ostatecznie od tego, jak prędko nowy mechanizm gospodarczy zdoła przyczynić się do wyraźnego wzrostu produkcji. Odczuwalna poprawa stanu gospodarki może stać się czynnikiem pobudzającym akceptację społeczną i sprzyjającym utrwaleniu się procesów pozytywnych. Droga do tego jest jednak złożona. Oprócz trudności zaopatrzeniowych trzeba będzie pokonać dwie wielkie przeszkody: skutki społeczne wzrostu cen oraz przesunięcia w zatrudnieniu, związane z tworzeniem się zagrożeń bezrobocia. Oba te czynniki mogą budzić niepokój społeczny i będą wymaga-

ły neutralizacji środkami z dziedziny polityczno-społecznej, zmierzającymi do łagodzenia napięć.

W dziedzinie gospodarczej decydującym zagrożeniem wydaje się w tej chwili wszystko, co osłabia skuteczność wprowadzenia systemu zaopatrzenia materiałowego. Waga tego zagrożenia polega na tym, że istnieje bardzo głęboko zakorzenione przyzwyczajenie do starego mechanizmu. W sytuacji wielkich deficytów, nawet nowego rozwiązania instytucjonalne są wykorzystywane w trybie nieformalnych kanałów, więzi, nacisków na uprzywilejowane traktowanie w sposób niezgodny z założeniami reformy.

Mechanizmy kontrolne administracji państwowej nie wystarczają. Działania podejmowane w tym zakresie muszą doprowadzić do stworzenia nowego systemu gospodarki opartego na silnych przedsiębiorstwach i na ekonomicznych środkach oddziaływania na nie przez organy założycielskie.

Drugi wielki obszar zagrożenia dotyczy procesów cenowych i możliwości nadmiernego rozwinięcia się spirali cenowo-płacowej. To zagrożenie już istnieje i odczuwamy niebezpieczeństwo co do tego, jak naprawdę procesy te będą wyglądały w 1982 roku.

Wśród tych potężnych zagrożeń przychodzi nam realizować pierwszą fazę reformy. O jej losie zadecyduje ta pierwsza faza. Ulec zagrożeniom to zrezygnować z reformy.

(ma)

FORUM MŁODZIEZOWE FORUM MŁODZIEZOWE*

Każdy może wykorzystać swoje zdolności organizatorskie

Zarząd Główny ZSMP, Zarząd Główny Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, redakcja dziennika „Sztandar Młodych” i miesięcznika „Przeglądu Organizacji” ogłaszają Turniej Młodych Mistrzów Organizacji Turniej ten, jak pisał organizatorzy winien stać się „szkołą organizatorskiego wychowania (...). Poważna rola w postępie organizacyjnym, w unowocześnianiu naszej gospodarki przypada naszej młodzieży. Jej krytycyzm w stosunku do zastanych rozwiązań, negatywnych zjawisk, powinien stać się podstawową siłą napędową w procesie wdrażania reformy gospodarczej”.

Turniej Młodych Mistrzów Organizacji to społeczny program aktywizacji młodzieży ze wszystkich środowisk. Ma on na celu: przedstawić dorobek młodzieży w zakresie organizacji, włączenie ludzi młodych do procesów usprawniania organizatorskiego wszystkich dziedzin działalności społeczno-gospodarczej, pobudzenia i wykorzystania inwencji, pomysłowości i umiejętności krytycznego spojrzenia młodzieży na dotychczasowe rozwiązania. Ponadto turniej ten ma za zadanie stworzenie możliwości i zapewnienie warunków sprzyja-

jących opracowywaniu i zgłaszaniu propozycji usprawnień organizacyjnych oraz szybkiego ich wdrażania. Organizatorzy mają nadzieję, iż „TMMO” posłuży upowszechnianiu zasad „dobrej roboty”, przykładów dobrej organizacji i nowych rozwiązań organizatorskich, jak również propagowaniu rozwoju różnych form postępu organizacyjnego. Turniej powinien tworzyć społeczną i instytucjonalną aprobatę dla ludzi realizujących w twórczy sposób zasady naukowe organizacji i zarządzania.

A oto szczegóły przebiegu „TMMO”. Są nim objęte zarówno projekty zgłoszone do realizacji w drodze społecznej działalności, jak i w ramach obowiązków służbowych. Nie ogranicza się ponadto możliwości zgłoszenia tego samego projektu do innych konkursów branżowych, lokalnych, zakładowych czy też ogólnokrajowych. Projekty zgłaszane do „TMMO” mogą dotyczyć: przemysłu (usprawnienia struktury organizacyjnej, poprawy organizacji stanowiska pracy, poprawy planowania, itp. (instytucji), zwiększenie efektywności podejmowania przedsięwzięć, poprawy warunków pracy i bhp w przedsiębiorstwie, poprawy jakości

produkcji, itp., spraw socjalnych (organizacja wycieczek, organizowanie imprez turystycznych, sportowych dla dzieci i młodzieży, rozwiązywanie problemów pomocy społecznej, propozycje organizowania szkoleń i kursów, itp.)

Kto może w konkursie uczestniczyć? Otóż każdy, kto nie ukończył 35 rok życia, chyba że taka osoba uczestniczy w zespole osób, które przekroczyły ten wiek, ale w liczbie nie większej niż 50 proc. danego kolektywu. Dużą rolę i spory udział w turnieju mają również zarządy ZSMP. Są one zobowiązane do propagowania zasad „TMMO” na swoim terenie, do organizowania spotkań i szkoleń dla zainteresowanych: organizatorów i uczestników. Zarządy powinny organizować narady w celu wymiany doświadczeń oraz przyjąć informację sprawozdawczych z podległych kół, a ponadto utrzymywać stały kontakt z komisjami do spraw „TMMO” szczebla wyższego i wojewódzkiego. Do zarządów ZSMP należy także przyjęcie, zarejestrowanie każdego zgłoszenia projektu, sprawdzenie go pod względem merytorycznym i zaopiniowanie. Tak zaopiniowane zgłoszenie projektu, powinno być przesłane do Wojewódzkiej Komisji (ds. „TMMO”). Nadsyłane zgłoszenia będzie oceniać i ewentualnie dokonywać ich eliminacji Sąd Konkursowy. W jego skład obowiązkowo musi wchodzić przedstawiciel organizacji młodzieżowej, a ponadto powinni wchodzić specjaliści inżynierowie ekonomiści. W przypadku gdy komisja „TMMO” stwierdzi, że zgłoszony projekt przekracza jego kompetencje ze względu na zakres stosowania dołącza własną ocenę, pozostawiając decyzję komisji wyższego szczebla. Należy jeszcze dodać, że opracowanie zgłoszone do „TMMO” nie jest własnością organizatorów, gdyż regulamin nie wnosi takiego zastrzeżenia, a wprost przeciwnie, dopuszcza wszystkie projekty, które już są własnością zakładów czy twórców.

Propozycje do programu działania

Zarząd Wojewódzki ZSMP opracował tezy programowe do roku 1984. Są to propozycje do programu działania Zarządu Wojewódzkiego ZSMP. Zawierają one „postulaty programowe zgłaszane w trakcie kampanii programowo-wyborczej przed XI Zjazdem ZSMP i spotkań z delegatami z tegorocznej kampanii sprawozdawczo-programowej.”

Tezy te obejmują propozycje inicjatywy zarówno w środowiskach młodzieży wiejskiej, jak i szkolnej. A o niektóre, główne tezy dotyczące naszego robotniczego środowiska młodzieży pracującej.

Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej dużą wagę przykładą do podnoszenia kwalifikacji przez młodzież w zakładach pracy. Widzi potrzebę realizacji współzawodnictwa indywidualnego w zawodzie, a także poprawę organizacji stanowisk pracy. Tego typu współzawodnictwo winno mieć miejsce w naszym przedsiębiorstwie.

Ponadto ZW ZSMP proponuje, aby zarządy zakładowe organizacji młodzieżowej prowadziły cykliczne przeglądy stanowisk pracy pod względem poprawy organizacji produkcji i techniki wykonywania rezerw.

ZW ZSMP popierać będzie takie zamierzenia i działania, jak: realizacja patronatów mających na celu zwiększenie produkcji na rynek i eksport, podnoszenie jej jakości oraz produkcję artykułów na rzecz młodej rodziny. ZW ZSMP planuje prowadzenie konkursów tematycznych, giełd wynalazczych i konkursu „Made in Poland”. Dużo do zrobienia jest także w zakresie działalności socjalno-bytowej. ZW ZSMP pełnić będzie rolę swego „kuratora” działań podejmowanych przez administrację na rzecz młodych rodzin, w zakresie rozwoju bazy żłobków i przedszkoli, przyczyni się do rozwijania wszystkich form FASM-u i spółdzielni usługowych. Instancje miejskie zbierać będą propozycje prac od przedsiębiorstw i tworzą „Bank ofert” — prac do wykonania.

Oczywiście wszystkie zamierzenia i plany, o których wyżej, to na razie tylko propozycje. Prawo do uwag i zmian w stosunku do tez programowych ZW ZSMP mają wszyscy członkowie tego związku.

(ld)

Co? Gdzie? Kiedy?

ZZ ZSMP i dyrekcja przyzakładowej szkoły zawodowej zorganizowali dla trzydziestoosobowej grupy młodzieży szkolnej wycieczkę do Cieszyńskich Zakładów Kartoniarskich. Młodzież zapoznała się z tokiem produkcyjnym tego zakładu, zwiedziła podstawowe wydziały i oddziały zakładu, wystarczyło także czasu na zwiedzenie samego miasta i okolic Cieszyna.

Nastąpiły pewne zmiany w zarządzie koła ZSMP działającego w administracji KZWP. Nową przewodniczącą koła została wybrana kol. Lidia Chrabaszcz, pracownica Działu Elektronicznego Przetwarzania Danych.

W ostatnich dniach ubiegłego miesiąca w naszym ośrodku wycieczki sobotnio-niedzielnego w Bobrzy odbyło się kilkudniowe szkolenie na temat pracy kół. ZSMP zorganizowane przez nasz ZZ ZSMP. W szkoleniu uczestniczyła grupa młodzieży oraz uczniów działających w organizacji ZSMP w naszej szkole przyzakładowej.

**Mówią pracownicy
Co to jest reforma?**

Wprowadzenie reformy gospodarczej jest ciągłym tematem rozmów tych wszystkich, którzy przejawiają zainteresowanie sprawami kraju, jego gospodarką i życiem obywateli. Również i załoga naszego przedsiębiorstwa, w którym skutki wprowadzania reformy zaczynamy wszyscy odczuwać, ma swoje zdanie na temat reformy. A oto kolejne wypowiedzi na pytanie — co to jest reforma?

Stanisław Szyszka, kierownik TA — „Reforma — słowo to określa zmianę, dla jednych dobrą, dla innych złą. Zależnie od tego komu i czemu ma służyć. Jeśli myślę o reformie gospodarczej i o sobie, o innych... Dobrze by się stało, gdybyśmy po przeprowadzeniu tej reformy, zaborbali i wydawali, tyle, co kiedyś, w latach sześćdziesiątych...”

Zdzisława Gagis, pracownica Działu Księgowości Finansowej — „Reformować coś, to znaczy, moim zdaniem, poprawiać, zmieniać i ulepszać. Żeby rzeczywiście stało się lepiej reforma, a więc zmiana musi przynieść odczuwal-

ne efekty, które my wszyscy ocenimy, jako dobre i istotnie konieczne dla lepszego i pełniejszego życia i pracy”.

Stanisław Segieta, kierownik Działu Organizacyjno-Prawnego. — „Dla mnie reforma, to proces wprowadzania zmian w obowiązującym systemie norm, zasad i sposobów działania, mający na celu regulację określonych sfer życia gospodarczego, społecznego wynikający i mający swe uzasadnienie w konieczności dostosowania się do zmieniających się uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych społeczeństwa oraz konieczności optymalizacji procesów gospodarczych.

(ld)

Po raz piąty prasowanie na „Papiernika”

Już po raz piąty w historii naszego zakładu zakończenie nauki w dwuletniej szkole zawodowej o kierunku przetwórstwo papieru miało swój finał na uroczystości w Zakładowym Klubie Kultury. Wszyscy uczniowie zakładowej szkoły otrzymali świadectwa o zdobytym zawodzie. Po miesięcznym urlopie — 15-osobowa grupa absolwentów rozpocznie pracę przy maszynach KZWP.

Zakładowa uroczystość miała jak zwykle bogatą oprawę. Przybyli na nią przedstawiciele dyrekcji, wraz z dyrektorem naczelnym — Władysławem Antoniem, wychowawcy absolwentów, instruktorzy zawodu i opiekunowie z ramienia KZWP. Roch Sędek — kierownik Zakładowego Ośrodka Kultury i Informacji uderzeniem papierowej laski pasował byłych uczniów na papierników. Dziewczęta otrzymały kwiaty, a wszyscy pamiątkowe dyplony.

Dyrektor KZWP gratulując absolwentom pomyślnego zakończenia szkoły życzył im, aby praca w naszym zakładzie przyniosła im wiele zadowolenia i satysfakcji. „Praca w KZWP nie należy do najprzystszych. Nowoczesny park maszynowy — mówił dyrektor Władysław Antoń — wymaga od nas zatrudniania fachowców. Takimi jesteście wy, absolwenci szkoły przyzakładowej. I od waszej przyszłej pracy zależeć będą wyniki naszego zakładu, jego dobre imię...”

Kolejne gratulacje i życzenia pomyślności w przyszłej pracy złożył absolwentom Zdzisław Żyła — wykładowca szkoły i opiekun piętnastoosobowej grupy absolwentów.

(ma)

Program radiowy trafił w próżnię

Trwają w całym kraju przygotowania do plenum KC PZPR poświęconemu sprawom młodzieży. W ramach tego typu przygotowań (bowiem i w naszym zakładzie odbędzie się plenum KIZ PZPR dotyczące tego samego tematu) Rozgłośnia Zakładowa przygotowała specjalny program. Program ten miał być wstępem do ogólnozakładowej dyskusji nad sprawami młodzieży zarówno zrzeszonej w ZSMP jak i pozostającej poza organizacją. Autorzy programu prosili między innymi o

zgłaszanie do redakcji problemów, przedstawienie sytuacji kłopotliwych, zaprezentowanie tego, co powinno znaleźć się zdaniem ludzi młodych, w programach działania kół ZSMP.

Po programie, jego autorzy przygotowali się do odbioru (telefonicznie przynajmniej) wielu spraw, pytań, i tym podobnych sygnałów od młodszej części załogi. Tymczasem program radiowy trafił w próżnię.

